

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena III.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

- Nisi mihi quidem addit animum, quo lubeat magis.
- Ch. At nunc quid expectat Syre? an, dum hinc denuo
Abeat, cum tolerare huius sumptus non queat?
Non ne ad senem aliquam fabricam fingit? Sy. stolidus est.
- Ch. At te adiutare oportet adolescentuli
Causa. Sy. equidem facile facere possum, si iubes:
Etenim, quo pacto id fieri soleat, calleo.
- Ch. Tanto hercle melior. Sy. non est mentiri meum.
- C. Fac ergo. Sy. at heus tu, facito dum eadem haec memineras,
si quid huius simile forte aliquando euenerit,
ut sunt humana, tuus ut faciat filius.
- Ch. Non usus ueniet, spero. Sy. spero hercle ego quoque:
Neque eo nunc dico, quod quicumque illum senserim:
Sed si quid, ne quid. quae sit eius aetas, uides:
Et nae ego te, si usus ueniat, magnifice Chreme
Tractare possim. Ch. de istoc, cum usus uenerit,
Videbimus quid opus sit: nunc istuc age.
- Sy. Nunquam commodius unquam herum audiui loqui,
Nec, cum malefacere crederem mi impunius
Licere. quisnam a nobis egreditur foras?

ACTVS TERTII SCENA III.

CHREMES, CLITIPHO,

SYRVS.

Ch. Vid istuc, quae so? qui istic mos est Clitipho?
ita ne fieri

Oportet? Cli. Quid ego feci? Ch. uidin' ego
te modo manum in sinum huic

I 2 Meretrici

Meretrici inferere? SY. acta est res, perij. Cli. me ne-

CH. hisce oculis, ne nega.

Facis adeo indigne iniuriã illi, qui non abstineas manũ:

Nam istac quidem contumelia est, hominem amicũ ad te
recipere,

Atque eius amicam subagitarem: uel here in uino, quã
immodestus

Fuisti? S. factum est. Ch. quã molestus? ut equidem

Ita me dij ament, metui quid futurum denique esset.
noui ego

Animos amantiũ: grauitèr aduortunt, quæ non cẽseas.

Cl. At mihi fides apud hunc est, nihil me istius facturũ
pater.

Ch. Esto: at certe concedas ab eorũ ore aliquãtis per aliquũ

Libido multa fert: ea prohibet facere tua præsentia.

Ego de me facio coniecturam. nemo est meorum amice-
rum hodie,

Apud quem expromere omnia mea occulta Clitiph-
audeam.

Apud alium prohibet dignitas: apud alium ipsius fa-
cti piget,

Ne ineptus, ne proteruos uidear. quod illũ facere creditur.

Sed nostrum est intellegere, utcunque, atque ubicunque
opus sit, obsequi.

SY. Quid istic narrat? Clit. perij. SY. Clitipho, hæc ego
præcipio tibi:

Hominis es frugi & temperantis functus officium.

Clit. tace

Sodes. SY. recte sane. Ch. Syre pudet me. SY. credo: me

que id iniuria.

Quin mihi molestum est. Clit. pergin' ? Sy. hercle uerum, dico quod uidetur.

cli. Non ne accedam ad illos? CH. eho quaeso, una accedendi uia est?

Sy. Actum est: hic se prius indicarit, quam ego argentum effero. Chreme,

uin' tu homini stulto mihi auscultare? CH. quid faciam? Sy. inbe hunc

Abire hinc aliquò. Clit. quò ego hinc abea? Sy. quò quò lubet: da illis locum:

Abi deambulatum. Clit. deambulatum, quo? Sy. uah, quasi desit locus.

Abi sane istac, istorsum, quò uis, CH. recte dicit: cēseo.

cli. Dij te eradicent Syre, qui me istinc extrudis. Sy. at tu pol tibi

Posthac comprimito istas manus.

censen' uero? quid illū porro credis facturū Chreme, Nisi eum, quantū dij dant tibi opis, seruas, castigas, mones?

ch. Ego istuc curabo. Sy. atqui nunc here hic tibi asseruandus est.

ch. Fiet. Sy. si sapias: nam mihi iam minū minusq; obtemperat.

ch. Quid tu? ecquid de illo, quod dudum tecum egi, egisti Syre? aut

Reperisti quod placeat, an nondum etiam? Sy. de fallacia?

Inuenta est: inueni quandam nuper. CH. frugi es: cedo, quid id est?

Sy. Dicam: uerum, ut aliud ex alio incidit. CH. quid-

I 3 nam

nam Syre?

Sy. Pessuma hæc est meretrix. Ch. ita uidetur. Sy. immo, si scias.

Hoc uide; quod inceptet facinus. Fuit quædã anus Corinthia

Hic: huic drachmarum argenti hæc mille dederat matuum.

Ch. Quid tum? Sy. ea mortua est: reliquit filiam adolescentulam:

Ea relicta huic arrhaboni est pro illo argento. Ch. intellego.

y. Hanc secum huc adduxit, eaq; est nunc ad uxorem tuam.

h. Quid tum? Sy. Clinia orat, sibi uti nunc det illam, illam tamen

post daturum mille nummum. pofcit. Ch. Et pofcit quidem? Sy. hui

Dubium id est? Ch. ego sic putavi. quid nunc facere cogitas?

Sy. Ego ne ad Menedemum ibo: dicam hanc esse captam è Caria,

Ditè, et nobilè: si redimat, magnum inesse in ea Lucrum.

Ch. Erras. Sy. quid ita? Ch. pro Menedemo nunc tibi ego respondeo:

Non emo. quid ais? Sy. optata loquere. Ch. atqui non est opus.

Sy. Non opus est? Ch. non hercle uero. Sy. qui? istuc mirror. Ch. iam scies.

Mane mane, quid est quòd tam à nobis grauiter expepuere fores?

sy. Nisi fallit me animus, haud multum à me aberit infortu-
tunium:

Ita hercle in angustum oppido nunc meæ coguntur
copiæ:

Nisi aliquid uideo, ne esse amicam hanc gnati resciscat
senex.

Nam quod sperem de argento, aut posse postulem me
fallere,

Nihil est: triumpho, si licet me latere tecto absce-
dere.

Crucior, bolum tantum mihi ereptum tam subito à
faucibus.

Quid agam? aut quid comminiscar? ratio de integro
ineunda est mihi.

Nil tam difficile est, quin quærendo inuestigari possiet.

Quid, si hoc sic incipiam nunc? nihil est, si sic? tantum
dem egero.

At sic opinor: non potest: immo optume. euge opti-
mam habeo.

Retraham hercle, opinor, ad me illud idem fugitiuum
argentum tamen.

ACTVS QVARTI SCENA II.

CLINIA, SYRVS.

τ. Vlla mihi res posthac potest iam interuenire
n tanta,
Quæ mihi egritudinem afferat: tanta hæc
letitia oborta est.

Dede